

[Justitsministeren.]

skønsmæssigt anslået beløb, men vi har tænkt netop på det forhold. Om de tanker, vi har gjort os, kommer til at gå i opfyldelse, tør jeg ikke sige.

Hr. Poul Dam rejste spørgsmålet, hvorfor der overhovedet skulle betales gebyrer. Det er jo et principielt spørgsmål. Vi har gebyrer på en lang række områder. Der er navnlig en slags gebyrer, der er meget store, og det er retsafgifterne. Jeg synes, man med lige så stor ret kunne spørge: hvorfor skal statens borgere betale afgift for at få behandlet et krav, som det måske er overordentlig rimeligt og nødvendigt for dem at indtale? Hvorfor skal det ikke være gratis, hvorfor skal det ikke være et led i en serviceordning fra statens side? Jeg er ikke blind for, at der kan anføres en del til støtte for dette, men det er nu engang et andet system, vi har haft, og det vil vist kræve en betydelig udredning af forholdene, hvis vi skulle gå over til et nyt.

Jeg vil over for både hr. Poul Dam, hr. Kjær Rasmussen og fru Hanne Reintoft sige, at jeg i og for sig meget hellere ville nå frem til den ordning, at vi kunne afskaffe passene. Det er jo ikke så forfærdelig mange år siden, der ikke krævedes pas for at rejse i Europa, og det ville være en fordel, om vi kunne nå frem til sådanne ordninger på ny. Det er der måske noget der taler for at vi kan, men vi har dem altså i øjeblikket og er nødt til at have dem i øjeblikket, og da vi også har en ordning med betaling af gebyrer, finder jeg det i og for sig rimeligt, at man betaler en afgift for at få et pas.

Fru Hanne Reintoft spurgte, om de mennesker, der har arbejde, der betinger, at de skal have pas, kunne blive fri for at betale afgift. Jeg vil gerne overveje det, men jeg vil kun sige, at der i forvejen er den regel, at hvor det drejer sig om folk, der er uformuende, kan de blive fri for at betale passet.

Poul Dam: Jeg er naturligvis ganske enig med justitsministeren i, at der er en lang række andre områder, hvor gebyrer og afgifter også er urimelige. Nu var det passene, vi snakkede om, så kan man begynde dér. Men jeg håber at kunne betragte det, justitsministeren sagde, som et udtryk for, at han gerne vil være med til at afskaffe hele

systemet, når han får tid til at gøre noget ved det.

Hanne Reintoft: Når pasafgiften nu bliver så stor, som den nok bliver, med det flertal, vi har, nemlig 75 kr., er det altså en dyr adgangsbillet til at få sig et job. Jeg var i og for sig glad for, at ministeren stillede sig velvilligt over for min tanke. Men så blev jeg lidt ked af den bemærkning, at de mennesker, der i forvejen er uformuende, kan få et gratis pas, for de folk, der er i fuldt erhverv, vil jo aldrig blive betragtet som uformuende. Jeg må holde på, at vi må have det frem i udvalget som en helt konkret sag: vil man åbne mulighed for, at langturschauffører, stewardesser, søfolk og andre ikke skal belastes med den ekstra udgift, som andre mennesker, der udøver deres erhverv, ikke har?

Justitsministeren (Thestrup): Jeg tager kun ordet for at bekræfte, at jeg finder det rimeligt, at vi behandler det spørgsmål, som fru Hanne Reintoft rejste, under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afhjælpning af præstemangelen.

(Lovforslaget (nr. 73) findes i tillæg A. sp. 1509, fremsættelsen i tidenden sp. 1432).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejner Nielsen: Af bemærkningerne til det lovforslag om afhjælpning af præstemangelen, som er til første behandling her i dag, fremgår det, at der gennem den sidste 10